

Pierwsze wspomnienia nader często są fikcyjne

31 lipca 2018

Po przeprowadzeniu jednego z największych badań pierwszych wspomnień naukowcy stwierdzili, że w prawie 40% przypadków są one fikcyjne.

Zgodnie z obecnym stanem wiedzy, pierwsze wspomnienia datują się na wiek 3-3,5 r., tymczasem najnowsze studium zespołu z City, University of London, Uniwersytetu w Bradford i Nottingham Trent University wykazało, że aż 38,6% z 6641 respondentów twierdziło, że ma wspomnienia z wieku 2 lat lub wcześniejszego okresu; 893 osoby powiedziały, że ich pierwsze wspomnienie pochodzi z czasu, gdy mieli rok, a nawet parę miesięcy. Takie odpowiedzi były szczególnie częste wśród dorosłych w średnim wieku i seniorów.

By móc przeanalizować pierwsze wspomnienia, Brytyjczycy poprosili badanych, by opowiedzieli je ze szczegółami i podali wiek, w jakim wtedy, wg siebie, byli. Akademicy podkreślali, że chodzi o bezpośrednie doświadczenie, a nie sytuacje znane np. z rodzinnych zdjęć czy opowieści.

Psycholodzy przyglądali się treści, językowi, naturze i

szczegółom opisów. Na tej podstawie ustalili prawdopodobny powód, dla którego ludzie uważali, że pamiętają coś z okresu niemożliwego do zapamiętania.

Ponieważ wiele z „wspomnień” datowało się na wiek 2 lat lub wcześniej, autorzy publikacji z pisma Psychological Science podejrzewają, że bazują one na fragmentach wczesnych doświadczeń i wiedzy dot. własnego niemowlęctwa i dzieciństwa (jest ona czerpana ze zdjęć, rozmów czy anegdot rodzinnych).

Takie „zdarzenia” są pamięciowo doświadczane za każdym razem, gdy przychodzą do głowy, dlatego dla danej osoby z czasem stają się one wspomnieniami z treścią ściśle powiązaną z konkretnym czasem/wiekem. Fikcyjne pierwsze wspomnienia okazały się bardzo rozpowszechnione u dorosłych w średnim wieku i seniorów: aż ok. 4 osoby na 10 z tych grup mają fikcyjne wspomnienia niemowlęctwa.

”

Sugerujemy, że to, co niektórym ludziom przychodzi do głowy podczas przywoływania fikcyjnych nieprawdopodobnie wczesnych wspomnień, jest przypominającą pamięć epizodyczną mentalną reprezentacją, będącą połączeniem fragmentów wczesnych doświadczeń i pewnych faktów czy wiedzy nt. niemowlęctwa/dzieciństwa” – opowiada dr Shazia Akhtar z Uniwersytetu w Bradford. „Dalsze szczegóły mogą być nieświadomie dodawane bądź wywnioskowywane”.

„Podczas naszego badania prosiliśmy ludzi, by przywołali pierwsze wspomnienie, które jest naprawdę wspomnieniem, a nie czymś związanym z rodzinną historią czy zdjęciem. Kiedy analizowaliśmy odpowiedzi respondentów, odkryliśmy, że często pierwsze „wspomnienia” odnoszą się jakoś do niemowlęctwa i że typowym przypadkiem jest wspomnienie związane z wózkiem. Taki rodzaj pamięci wydaje się skutkiem tego, że ktoś np. wspominał, że „mama miała duży zielony wózek”. Później dana osoba wyobraża sobie, jak to mogło być. Z czasem fragmenty stają się wspomnieniem, a człowiek zaczyna do nich dodawać różne rzeczy” – podsumowuje prof. Martin Conway z City,

University of London.

Autor: Anna Błońska

Zdjęcie: [RyanMcGuire](#) (CC0)

Na podstawie: ScienceDaily.com

Źródło: [KopalniaWiedzy.pl](#)